

Johannes de Heer
Lied 880

Lieve vrienden,

Toen wij ongeveer 10 jaar geleden begonnen aan onze 'reis', was Johannes de Heer nummer 880 het lied wat symbool stond voor onze roeping. En nog steeds gaat dit lied met ons mee! En aan de hand van de tekst van dit lied, willen wij jullie meenemen in het proces van de afgelopen tijd en de tijd die voor ons ligt!

“Wat de toekomst brenge moge, mij geleidt des Heren hand; moedig sla ik dus de ogen naar het onbekende land.”

Zo zijn we begonnen aan onze bediening, maar zo zijn we ook begonnen aan onze tijd van verlof. We wisten heel zeker dat het goed en belangrijk was om verlof te nemen, maar wat gaan we dan doen en waar gaan we heen? Dat werd al heel snel ingevuld! We zijn zo dankbaar voor alle liefdevolle aanbiedingen om de zomervakantie te mogen doorbrengen. We hebben twee heerlijke weken op de Sikkenberg in Groningen doorgebracht en daarna nog twee hele fijne weken in Drenthe geweest. Tijdens deze weken van verlof, zijn we tot rust gekomen. We hebben veel samen kunnen praten, veel spelletjes gespeeld, gezwommen en gefietst. Voor onze kinderen, Suus en Gijs, was het ook erg fijn dat alle aandacht naar hun uit kon gaan.

“Leer mij volgen zonder vragen; Vader, wat Gij doet is goed!”

Toen we terugkwamen in de Evangelische Baptisten Gemeente in Breda, onze thuisgemeente, zagen we tot onze grote vreugde dat God nieuwe mensen heeft toegevoegd! Wij hebben wel eens laten weten hoe het in de EBG gaat en dat het lastig was, dat we met een klein groepje overgebleven waren. Maar in de afgelopen maanden heeft de Heere nieuwe mensen toegevoegd en komen we nu met ongeveer 25 volwassenen samen op zondag en er is ook een gezin met kinderen bijgekomen. Wat betekent dat Suus en Gijs niet langer de enige kinderen op de zondagsschool zijn! We zijn daar enorm dankbaar voor, zoals u kunt begrijpen. Verder zijn we ook weer gestart met de Bijbelstudie op woensdagavond en ook daar heeft de Heere mensen aan toegevoegd. We zijn nu met een mooie groep van ongeveer 10 mensen die regelmatig komen. Afgelopen keer was er een nieuw echtpaar bij, zij komen ook in de EBG. Aan het eind van de avond vroegen we of ze wellicht vaker willen komen. Het antwoord was: 'We komen zeker weer! Want het is echt bijzonder fijn om samen te zoeken naar Bijbelse antwoorden op onze vragen. In plaats van met elkaar te kijken naar onze eigen antwoorden!'

Op de KinderBijbelClub is het ook genieten. Wel merken we dat er minder kinderen komen, dus zijn we biddend aan het kijken hoe we wat meer bekendheid kunnen geven aan de club. Maar met de kinderen die komen, hebben we wel erg fijne middagen. We zijn begonnen met een nieuwe lessenserie van IKEG: "Kijk naar de dieren", in combinatie met de Bijbelverhalen over David. Afgelopen woensdag ging het over de schildpad. **'Als je op bang bent, maar je vertrouwt op Jezus, dan kan je bidden en als je dan bidt waar je bang voor was, dan krijg je zo'n opgelucht gevoel van binnen!'** - Zo legde N. de Bijbeltekst uit in haar eigen woorden, prachtig!

Psalm 32:7a U bent mijn schuilplaats, U beschermt mij voor benauwdheid. Waar je ook bent, waar je ook bang voor bent, je mag altijd bidden! En God belooft dan dat Hij bij je is. De nare

Wat de toekomst brengen moge, mij geleidt des Heren hand; moedig sla ik dus de ogen naar het onbekende land. Leer mij volgen zonder vragen; Vader, wat Gij doet is goed! Leer mij slechts het heden dragen met een rustig, kalme moed!

Heer, ik wil uw liefde loven, al begrijpt mijn ziel U niet. Zalig hij, die durft geloven, ook wanneer het oog niet ziet. Schijnen mij uw wegen duister, zie, ik vraag U niet: waarom? Eenmaal zie ik al uw luister als ik in de hemel kom!

Laat mij niet mijn lot beslissen: zo ik mocht, ik durfde niet. Ach, hoe zou ik mij vergissen, als Gij mij de keuze liet! Wil mij als een kind behand'len, dat alleen de weg niet vindt: neem mijn hand in uwe handen en geleid mij als een kind.

Waar de weg mij brenge moge, aan des Vaders trouwe hand, loop ik met gesloten ogen naar het onbekende land.

omstandigheden verdwijnen niet altijd, maar als je gebeden hebt, dan krijg je rust: 'een opgelucht gevoel van binnen'!. David had dat volste vertrouwen ook. Ondanks de grote Goliath die voor zijn neus stond, vertrouwde hij op God. Niet op het harnas van de bange koning Saul, niet op de grote wapens van de reus Goliath. Gewoon, zoals hij was, ging hij op Goliath af. Biddend en vertrouwend dat God de strijd zou voeren. En dat heeft Hij gedaan! Door een kleine steen, werd de reus geveld en kon Israël overwinnen. Voor ons is het verhaal zo overbekend, maar voor drie meiden die hier vanmiddag zaten, was het verhaal nieuw. En wat zouden we graag hun gespannen gezichtjes willen laten zien, als David met alleen maar 5 steentjes op de grote Goliath afloopt. Of de spanning als de steen door de lucht vliegt. En de verwondering en blijdschap als ze horen dat David gewonnen heeft!

“Leer mij slechts het heden dragen met een rustig, kalme moed!”

Is dan nu alles goed? Zijn we helemaal klaar voor het nieuwe seizoen? Ja en nee. We zijn inmiddels gestart met het nieuwe seizoen en dat is fijn. Maar op de debrief hebben we al te horen gekregen dat het belangrijk is om alles wat we meegemaakt hebben, op de juiste manier moeten gaan verwerken. We zitten dus nog midden in het proces van verwerking en rustig aan doen. Dat betekent aan de ene kant weer beginnen met KinderBijbelClub, Jeugdavonden, Bijbelstudies en dienen in de gemeente. Maar het betekent aan de andere kant ook dat we meer momenten van rust inbouwen. Onze week nu anders indelen, zodat Marjolein één dag in de week ‘kantoordag’ heeft, waarop ze in alle rust alles kan voorbereiden. Het betekent ook dat Folkert een stukje extra begeleiding krijgt in het verwerken van de trauma’s die hij heeft meegemaakt. We zijn God echt dankbaar dat we op deze manier rustig mogen verder werken in Breda! Maar blijf alsjeblieft bidden voor rust, herstel en genezing binnen ons gezin.

“Waar de weg mij brenge moge, aan des Vaders trouwe hand, loop ik met gesloten ogen naar het onbekende land.”

Zo eindigt dit prachtige lied en zo willen wij onze nieuwsbrief ook eindigen. Want dit is hoe wij acht jaar geleden naar Breda toe zijn gekomen: in het volste vertrouwen dat God ons aan de hand zal nemen en ons gaandeweg zou gaan laten zien wat Hij van ons verwacht. En in dat vertrouwen gaan wij ook dit nieuwe jaar, dit nieuwe seizoen in. God is aan het werk, God brengt de kinderen, tieners en volwassenen op ons pas, God werkt in de harten van de mensen, wij hoeven ze alleen maar over Hem te vertellen.

Wij willen jullie bedanken voor jullie liefdevolle kaartjes, gebeden en giften. Dat heeft ons bemoedigd! Samen mogen we het werk in Breda voortzetten: wij door hier te wonen en jullie op jullie eigen plekken door middel van gebed en ondersteuning. Maar bovenal in het volste vertrouwen op God, die alles doet.

Liefs, Folkert en Marjolein, Suus en Gijs

